

"Шахтареві" з Макіївки. Цей м'яч був третім у грі, яка закінчилася нашою перемогою - 5:2.

- *М'яко кажучи, малувато...*

- Звичайно. Можна було б вправдовуватись, що, мовляв, випускали мене тренери у дів'яноста відсотках тільки на заміну, тобто, часу "розвігатися" не було. Друге - не завжди грав на місці форварда, доводилось перебувати на позиції крайнього півзахисника. Третє - мала кількість проведених матчів за обласну команду, адже практично півтора сезону грав за "Ниву" (Бершадь) у другій лізі. До речі, на тому рівні, вважаю, забивав пристойно й певний час ходив у бомбардирах команди.

Але ці фактори лише в якісь мірі вправдовують нереалізовані можливості. Справа, звичайно, в мені самому. У першу чергу.

- *Низька результативність і стала причиною для відрядження у Бершадь?*

- Вважаю, що частково так. Як говорив, майстерності ще малувато було, як і ігрової практики. Не можна скидати з рахунків і конкуренцію за місце в складі, та й завдання, які стояли перед "Нивою" (збереження місця у вищій лізі, боротьба за повернення до неї), визначали участь у поєдинках досвідчених футболістів. Так що все, звичайно, правильно.

- *Кілька слів про фарм-клуб з Бершаді.*

- Колектив у районному центрі на півдні області підібрався добротний. Багато хто з хлопців мав уже досвід виступів у професійному футболі, де хотів його уже у Вінниці. Непоступлива, по-спортивному зла команда в поєдинках першості, поза футбольним полем була дружнім колективом. Зірок з неба не хапали - вважались середняком турніру.

- *Команда в недалекому минулому наказала довго жити...*

- І це дуже прикро. Розбігся хороший колектив. З банальної, але цілком зрозумілої причини - відсутності коштів для існування. Люди, які на рівному місці організували команду, уже не мали можливості утримувати її, а підставили плече у важку хвилину ніхто не захотів.

- *Але в одному бершадському аспекти - сімейному Бесараб не програв?*

- Виходить, що так. На футболі і познайомився із своєю майбутньою дружиною Олею, палкою прихильницею спорту №1, нехай і районного масштабу. Її любов до футболу, швидше за все, не випадкова, оскільки її батько куриував наш колектив. Відгуляли весілля і ось уже чотири місяці, як став батьком.

- *Чи вплинуло твоє одруження на спортивні результати?*

- Мабуть, так. З'явилось нове коло проблем - сімейних, житейських. Поступово звикав і знову зосереджується на футболі.

- *Свою долю пов'язує тільки з футболом чи бачиш інші напрями життєвої кар'єри?*

- Важко загадувати наперед. Поки на горизонті мені бачиться футбол, до того ж навчаюсь у педуніверситеті на факультеті фізвиховання. Можливо, якісь обставини і змінять мою життєву позицію, але, те, що футболу буду відданий, любитиму його всім серцем - знаю точно.

КОМАНДА «НИВА»	КОМАНДА «ВОЛИНЬ»
Президент клубу - О. Походзяєв	Президент клубу - А. Барабасевич
Головний тренер - І. Яворський	Головний тренер - Ю. Шулятицький
Начальник команди - В. Мастицький	Тренери - А. Федецький, В. Дикий
Тренери - Л. Гайдаржи, В. Рева, Ю. Сивуха	
№ В. Циткін (1966)	№ Р. Байрашевський (1974)
№ О. Остапенко (1977)	№ М. Бурч (1960)
№ Ю. Сивуха (1958)	№ В-н Ткачук (1976)
№ В. Кондратюк (1975)	№ Т. Чопик (1972)
№ В. Запорожченко (1969)	№ С. Бурковський (1972)
№ С. Боровський (1970)	№ Я. Комзюк (1970)
№ О. Рябцев (1974)	№ В-р Ткачук (1969)
№ Е. Піскун (1967)	№ О. Федюков (1963)
№ П. Анісим (1977)	№ Б. Шпирка (1976)
№ А. Марченко (1968)	№ В. Яцурак (1973)
№ А. Корпонай (1966)	№ С. Богунов (1973)
№ Ю. Бондаренко (1972)	№ А. Ворона (1980)
№ С. Бурхан (1971)	№ Д. Гуменяк (1976)
№ В. Комарницький (1981)	№ О. Дорош (1971)
№ Б. Фінкель (1968)	№ С. Дранницький (1974)
№ Е. Ястребинський (1969)	№ В. Матусевич (1970)
№ О. Бесараб (1978)	№ Р. Микитин (1972)
№ С. Підвальний (1978)	№ О. Пштир (1968)
№ Р. Зуб (1967)	№ А. Шулятицький (1969)
№ І. Ядлось (1970)	№ М. Білик (1975)
№ Д. Івашко (1979)	№ С. Гордун (1979)
№ І. Корпонай (1969)	№ І. Маковей (1976)
	№ В. Мозолюк (1964)
	№ О. Панченко (1973)
	№ Ю. Шулятицький (1970)

©Центральний міський стадіон

©Прес-служба ФК «Нива» (Вінниця)

©Видавництво «Логос»

Наклад 100 прим.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

ФУТБОЛ - 98/99

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ
ПЕРША ЛІГА

23 жовтня 1998 року о 15.00

«НИВА»

(Вінниця)

«ВОЛИНЬ»

(Луцьк)

Програма №9 (213)

Турнірна таблиця станом на 23.10.98 р.

M.	Команда	I	V	H	P	М'ячі	Очки
1	Торпедо	14	12	0	2	21-6	36
2	Динамо-2	13	11	1	1	21-6	34
3	Нива	14	8	4	2	23-12	28
4	Чорноморець	14	8	3	3	28-10	27
5	ФК Черкаси	13	7	2	4	20-18	23
6	Шахтар-2	13	7	2	4	28-13	23
7	Металург	13	5	2	6	17-21	17
8	Поліграфтехніка	15	4	5	6	14-23	17
9	ЦСКА-2	13	4	4	5	17-18	16
10	Сталь	12	4	3	5	22-21	15
11	Нафтогаз	11	4	3	4	12-13	15
12	Полісся	14	4	3	7	12-22	15
13	ФК Львів	12	3	6	3	15-12	15
14	Поділля	12	3	6	3	14-14	15
15	Волинь	12	4	2	6	11-16	14
16	Десна	12	4	1	7	14-14	13
17	Шахтар	13	3	1	9	16-26	10
18	Явір	11	2	2	7	10-16	8
19	Кремінь	13	2	2	9	7-24	8
20	Буковина	12	1	4	7	7-24	7

На полях першої ліги

23 жовтня (п'ятниця)

Десна - Металург
 Динамо-2 - Чорноморець
 Сталь - Поділля
 Шахтар - Буковина
 Нива - Волинь
 Полісся - ФК Львів
 ФК Черкаси - Нафтогаз
 ЦСКА-2 - Явір

16 жовтня

- □ : □
 - □ : □
 - □ : □
 - □ : □
 - □ : □
 - □ : □
 - □ : □
 - □ : □
 - □ : □

Прагнення єдине — досягти високого турнірного результату

Луцька "Волинь" відноситься до тих команд, що здатні піднести неприємні "сюрпризи" будь-якому, навіть іменитому супернику. За прикладами далеко ходити не треба, досить згадати перемоги лучан на другому відрізку минулого першості над "Сталлю" — 3:2, "Нафтогазом" — 2:1, ФК "Львів" — 4:2, вінницькою "Нивою" — 2:0. Потужний фінішний спurt дозволив "Волині" зайняти дев'яте підсумкове місце і лише мінімальна різниця в очках з найближчими конкурентами не дозволила їй піднятися на шостий рядок в таблиці. За традицією відзначаємо гравців, які внесли максимальний вклад у досягнення досить високого результату. Це — С. Драницький/провів 4 ігор, забив 14 м'ячів, А. Тимощук — 39 /1, Д. Гуменя — 39 /4, О. Дорош — 36, А. Шулятицький — 37/2 ... У коротке міжсезоння луцька команда, очолювана Юрієм Шулятицьким, тренувальні збори проводила в домашніх умовах і тільки одного разу виїхала в сусідню Білорусь, де провела контрольний поєдинок з клубом "Пінськ-900". Більш плідним виявився другий товариський матч з ФК "Львів", в ході якого наставник "Волині" переглянув усіх кандидатів на заявку в сезоні 1998/99 років. Варто відзначити, що наші суперники в основному зберегли минулорічний склад, поповнивши його лише кількома вихованцями, що виступали в дочерній команді "Волинь-2". Цей колектив — копія фарм-клубу "Ниви" — "Академіка-Нива", який виступає в першості області.

Звичайно, керівництву ФК "Волинь" хотілось запросити до складу команди досвідчених гравців, але хитке фінансове становище не дозволило вирішити це питання. Основним джерелом фінансування команди є Луцький міськвижником і сам футбольний клуб, комерційна діяльність якого дає певні доходи.

Старт лучан у звітній першості відверто не склався і виною тут у якісь мірі слід вважати календар змагань. Виїзд у Донецьк, Запоріжжя, домашні поєдинки з "Металургом" і "Чорноморцем" принесли в актив "Волині" всього три очки. Однак дещо згодом команда оговтася від перших невдач і, отримавши кілька перемог, в тому числі і на війзді (в Хмельницькому, Охтирці), закріпилась на екваторі турнірного шляху першої ліги.

У Кубку України наші гості успішно подолали два початкових етапи, перемігши в досить принциповому матчі хмельницьке "Поділля" і "Нафтогаз". Ви помітили — ці суперники "по зубах" лучанам, з чого робимо висновок про цілком боєздатний склад команди Юрія Шулятицького. Думаемо, що і вінницький тренерський штаб розуміє, наскільки серйозним обіцяє бути сьогоднішній матч, отож повинні належним чином підготувати до нього своїх підопічних.

Олександр Бесараб:

«ХОЧУ ГРАТИ ЗА РІДНУ КОМАНДУ»

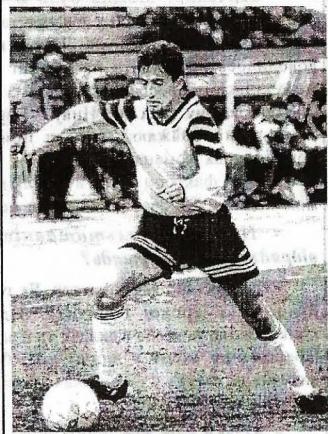
Олександр Бесараб — нападаючий.

Чародій від 13.09.1978 р. у Вінниці.

У футболі з дев'ятою років. Перший тренер — Г.А. Подізун.

Виступав за команди "Нива-2" (Вінниця), "Нива" (Бершадь).

Одружений. Дружина Оля, син — Дмитрик.

- Саша, які сходинки довелося подолати тобі на шляху до вінницької "Ниви"?

- Будучи учнем третього класу середньої школи, я з батьком пішов записуватись у вінницьку СДЮШОР. Зарахували мене в наймолодшу групу до Івана Афанасійовича Подізуга, під уважною опікою якого перебував аж до зарахування в головний клуб області. Зізнаюсь, що футбол мене захоплював більше, ніж шкільні уроки, і я за роки навчання в спортивній школі не пропустив жодного заняття.

В період керівництва Сергія Юрійовича Морозова був зачленений у "Ниву", скоріше всього авансом, так як добре розумів, що далеко не готовий до серйозних випробувань.

- Які відчуття переважає молодий гравець, потрапляючи в колектив вищої ліги?

- Важко на це відповісти однозначно. Єдине, що запам'яталось — це величезне бажання грати в рядах рідної команди, та ще з такими досвідченими футболістами як Гайдаржи, Червоним, Циткіним, Сосенком... У цих гравців було чому повчитися як у теоретичному, так і в практичному аспектах.

- Чи запам'ятався тобі дебют у вищій лізі?

- Звичайно. Ця подія сталася в сезоні 1995/96 років. Я вийшов на заміну, хвилин за двадцять до закінчення матчу в Запоріжжя з "Металургом". Пам'ятаю страшеннє третміння в колінах і бажання грати якомога краще. На жаль, не вийшло. А ця зустріч була "Нивою" програна - 0:4.

Тільки в наступному сезоні довелося дещо більше пограти за команду, коли її очолював Паша Намазович Касанов. Той сезон запам'ятався ще й тим, що "Нива" стартувала в Кубку кубків.

- А перший забитий м'яч?

- І додайте - єдиний. І не у вищій лізі, а в першій. Забив я